

آیورمکتین
Ivermectin

هر کیلوگرم وزن بدن معادل یک میلی لیتر به ازای هر ۵۰ کیلوگرم وزن بدن دارو به روش زیر پوستی تزریق شود. در گاو در ناحیه پشت یا جلوی کتف و در گوسفند در ناحیه گردن و جلوی کتف تزریق انجام شود.

دروه پرهیز از مصرف:

گونست: ۲۰ روز پس از آخرین تزریق
موارد منع مصرف:

از تزریق وریدی یا عضلانی دارو باید اجتناب شود. تزریق عضلانی دارو با انواع عوارض ناخواسته از جمله ادم اندام‌های حرکتی، ادم خط وسط شکر، تب و مرگ نایانی و غیره همه راه می‌باشد.

دارو تنها برای گاو های کوشتی و گوسفندهای پرورا مورد مصرف دارد و مصرف آن در دام هایی که شیر آنها به معرف انسان می‌رسد منع است. مصرف دارو در دام های ایستن ۲ ماه قبل از زایمان قطع شود.

موارد اختیاط:
رعایت شرایط استریل چهت تزریق زیر جلدی بسیار مهم است. بدلیل آنکه در صورت الوده بودن سوزن یا الودگی محل تزریق احتمال بروز حساسیت‌هایی در محل تزریق بدلیل مفونت‌های کلستریدیایی وجود دارد. در صورت بروز این عکس العمل ما باید از آنتی بیوتیک‌های مناسب چهت درمان استفاده شو. ممکن است تور و در در محل تزریق به وجود آید که خود به خود از بین می‌رود.

این دارو پر ضد لارو مگس هیپیدارما موثر است اما اگر این لاروها در نقاط حساسی از بین فراز داشته باشد و درمان صورت گیرد ممکن است عوارض نامطلوبی مانند ریزش براق و نفخ (وقتی که لا رو در گاوی حیوان باشد) و یا فلنجی و چرخش (وقتی که لا رو در ستون مهره‌ها قرار گرفته باشد) دیدی آید. دور از دسترس کودکان نگهداری شود.

نکات قابل توجهی: قبل از مصرف آیورمکتین گوسفندها باید علیه بیماری انتروتوکسیکسمی واکسینه شوند. چهت درمان کامل جرب در گوسفند نیاز به تکرار درمان پس از ۷ روز می‌باشد.

اثرات زیست محیطی آیورمکتین:

اگر آیورمکتین با خاک تماس یابد برای مدت طولانی در خاک باقی مانده بیس ازان غیرفعال می‌گردد. به همین دلیل طروف حاوی این دارو و سایر باقیمانده‌های آن باید پس از مصرف به صورتی مطمئن (دفن کردن یا سوزاندن) از بین برده شود. در غیراین صورت می‌تواند بر ماهی و سایر آبیزبان اثر سوء بگذارد.

شرایط نگهداری: دارو در متر� از ۲۵ درجه سلسیوس و دور از نور نگهداری شود. از بین زدگی دارو جلوگیری شود.
بسته بندی: ویال ۵۰ میلی لیتری

توكیب:

هر میلی از محلول تزریقی آیورمکتین حاوی ۱۰ میلی گرم آیورمکتین می‌باشد.

مکانیسم اثر:

این دارو متعلق به گروه macrocyclic lactones می‌باشد.

آیورمکتین به عنوان آگونیست نوروترانسمیتر مهاری گاما آمینوبوتیریک اسید (GABA) عمل می‌کند و هم چنین به کانال‌های کلر با ورودی گلوتامات (Glutamate-gated chloride channels)

می‌شود. در هر دو حالت انتقال سیگنال‌های عصبی در انگل‌ها مسدود شده و منجر به فلنجی و مرگ انگل می‌گرد. فلنج و مرگ انگل ناشی از افزایش نفوذنیزی نسبت به بون‌های کلر و افزایش قطبیت (hyperpolarization) سلول‌های عصبی است.

از آنجایی که پستانداران فاقد کانال‌های کلر با ورودی گلوتامات

هستند و هم چنین کنینه‌های GABA در آنها نتها در سیستم عصبی مرکزی وجود دارند و این دارو معمولاً از سد

خونی مغزی نمی‌تواند عبور کند، آیورمکتین برای پستانداران از سمت خلی کمتری نسبت به انگل‌ها ببرخوردار است.

با توجه به این که کرم‌های کبدی (Flukes) و کرم‌های پهن GABA به عنوان نوروترانسمیتر استفاده نمی‌کنند بنا بر این آیورمکتین بر روی آنها موثر نیست.

موارد مصرف:

از آیورمکتین برای درمان و کنترل الودگی‌های انگلی داخلی و خارجی در دام‌های مختلف استفاده می‌شود.

گاو گوشتی و گوسفند پرورا: برای کنترل و درمان الودگی‌های معده و روده ناشی از کرم‌های گرد (مانندها)

مانند استرتوپلیوس‌ها، خلوات‌های اسکارییده کرم‌های مویی، کرم‌های ریوی، هابروونما، الودگی‌های موضعی ناشی از جرب‌ها، کنه‌ها، شپش‌ها، لارو مگس‌های مولد میاز (هپیودرم، کریزومیا و استرسوس اوپس)، انگل بینی (کاستروپلیوس نازالیس) و کرم چشم (تلارلا).

مقدار و نحوه مصرف: دارو تنها با نسخه دکتر دامپزشک تجویز گردد.

گاو گوشتی و گوسفند پرورا: ۰/۲ میلی گرم به ازای